

TANKER ETTER MINERALMESSEN I KOPPARBERG

Etter den vellykkede turen vi hadde til Kopparrberg på fjordårets messe, hadde vi sett frem til dette nå årvisse arrangement. Og skuffet ble vi ikke, selv om enkelte negative utviklingstendenser kunne anes, sammenlignet med messen ifjor. Messen ble arrangert av Bergslagen Geologiska Sällskapet (BGS), og de skal ha all ære for et vellykket arrangement, tross dårlig vær. Kort sagt kan årets messe karakteriseres med:

Flere samlere og besøkende.

Flere mineraler, smykker og mer hobbyutstyr.

Mere handel og mindre bytting.

Mere regnvær.

Gillersklack, hvor messen ble arrangert, ligger litt utenfor allfarvei, og det var derfor hovedsaklig "steinfrelste" samlere som fant frem til messeområdet. Vanlig publikum som ikke tidligere har vært engasjert med amatørgeologi var det svært lite av, noe som satte et visst preg på denne messen. Dette vil nok bli en vesensforskjell når vi sammenligner med den kommende messen som vil bli arrangert midt i Hønefoss by. Messearrangørene hadde derfor heller ikke lagt vekt på tiltak og utstillinger av opplysende karakter for å gi "ikke steinfrelste" besøkende et innblikk i hva amatørgeologi egentlig er.

Amatørgeologien har vokst sterkt i de skandinaviske landene i løpet av de siste årene. Der har også vært en ganske utstrakt kontakt mellom en del av de ivrigste mineralsamlere i de forskjellige landene. Endel svenske mineraler er således blitt lett tilgjengelig for norske/danske samlere og vice versa. Dette er kanskje en grunn til at det var mindre bytting i år enn ifjor. Da gikk byttehandelen ganske livlig, og de fleste brydde seg lite om hvem som gjorde det beste byttet så lenge alle var fornøyde. Og var der en som ikke hadde noe særlig av interesse, vel så byttet man allikevel, eller man ga bort noen stuffer slik at den andre kunne ha glede av disse. Dette var det mindre av i år.

Mineralhandlerne var avgjort et pluss for en messe som denne. De høyner kvalitetsnivået betraktelig, og gir en vanlig samler muligheten til å skaffe seg mineraler som han ellers ikke har mulighet til å finne selv. En handler har ofte investert ganske mye penger i mineraler og smykker på forretningsmessig basis og må disponere sine mineraler ut fra dette. Jeg vil allikevel si at mange av handlerne var lettere å bytte med og hadde en mer realistisk holdning til mineralenes verdi enn en del av samlerne.

Der vil bli flere og flere arrangementer i Norden i likhet med messen i Kopparberg, hvor hovedvekten blir lagt på byttevirksomhet. La oss være enig om at en byttehandel har to parter, og man kan se denne fra to forskjellige synsvinkler:

1. Den rent egoistiske: Dette er mitt byttemateriale, og jeg vil ha maksimalt ut av dette. Jeg mener det har høy bytteverdi, og hvis jeg ikke får noe i bytte som etter min mening har like stor verdi, enten målt i penger eller sett ut fra min samling, så vil jeg enten selge det for mest mulig eller ta det med hjem igjen. Ingen skal lure meg.
2. Alternativet: Ikke noe av det jeg har fått med meg er så eksepsjonelt annet enn at jeg har like godt eller helst bedre materiale hjemme. Jeg har også bedre mulighet til å finne mer av samme materiale enn den andre parten har. Mye av min samling har jeg fått takket være andre, kanskje mer erfarne samleres velvilje som har hjulpet meg med tips om lokaliteter, byttet med meg stuffer som jeg ikke hadde i samlingen eller rett og slett gitt meg av sitt materiale. Den andre parten har kanskje ikke akkurat det som jeg er på jakt etter, men jeg kan alltid bytte det videre, gi det til venner eller gi det bort til foreninger. Og hvem vet, kanskje er det han eller en annen med samme innstilling, det spiller ingen rolle, som gir meg den samme fordelene neste gang. At jeg er en mer erfarne samler bør vel også tilsi at jeg kan bidra med det beste materialet i en byttehandel, og således hjelpe den mindre erfarne samler i hans bestrebelse for å øke sin samling, også kvalitetsmessig.

Her finnes så klart visse grenser for veldedighet, men la oss unngå en økende kommersialisering blant samlerne. En mineralmesse representerer jo et lite salgsmarked for den vanlige samler som det kan være fristende å gjøre noen kroner på, men la oss være enig om en ting:

Selv om det kan virke som et kriterium for hvor gode samlere vi er, så er vel egentlig antall mineraler på hylla hjemme eller penger i pungen for den saks skyld noe av det minst viktige vi får ut av hobbyen vår. Selve læreprosessen, det å samle mineralene, kontakten med naturen og andre mennesker med samme interesse, er ikke det langt viktigere for vår personlighet enn antall mineraler på hylla hjemme?

La oss se tingenes verdi i perspektiv når vi møtes i Hønefoss.

Dagfinn M. Pedersen